

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Em⁹ | 1, 2 | Am⁷ | 3 |

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối_
mình từ rặng đông thoảng nghe lời chim hát_

4 A[#]o⁷ B(sus4) B⁷ Em⁷ | 3 | Am⁷ |

Một mình Từ dương soi đến buông màn đêm tôi_
Một mình loài giun đẻ nửa đêm bật tiếng khóc

7 D[#]o⁷ Em⁷ | 3 | Cmaj⁷ | 3 |

Mình anh_____ đèn chong hắt hiu lẻ loi_____ Giòng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh_____ về căn gác khuya quanh hiu_____ ngợp lên ý nhạc buồn

10 D⁷ | 3 | Gmaj⁷ G[#]o⁷ Am⁷ |

vội_____ nhiều đêm gối tay chờ sáng_____ Suy nghĩ đó
thiu_____ rồi nhất gộp nên lời hát_____ Ý nhạc đó

13 Em⁷ Cmaj⁷ D⁷ D[#]o⁷ |

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sầu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lỡ_____ sầu không

16 D[#]o⁷ B⁷ Em⁷ E⁷ Am⁷ |

ngươi chỉ là thế thôi Đời ơ thờ
ngươi chỉ là thế thôi_____ Rồi cũng xong

19 *C*ma⁷ *B*7(*b*9) *D*[♯]o⁷

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đợi
nhạc rơi vào tưởng vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22 *E*m⁹ *E*m⁹ *A*m⁷

chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
không Một mình

25 *A*[♯]o⁷ *B*(*SUS*4) *B*7 *E*m⁹ *A*m⁷

— Một mình vừa tàn thu gió đông lùa lạnh đấng

28 *D*[♯]o⁷ *E*m⁷

— Một mình!